

PAP: A MI URUNK JÉZUS KRISZTUS KÍNSZENVEDÉSE Szent Lukács szerint
(Lk 23, 1-49)

NARRÁTOR: A nép vénei és a főpapok Jézust Pilátushoz kísérték. Ott vádolni kezdték:

NÉP1: „Azt tapasztaltuk, hogy tévútra vezeti népünket. Megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak. Azt állítja magáról, hogy ő a Messiás király.”

NARRÁTOR: Pilátus megkérdezte tőle:

PILÁTUS: „Te vagy-e a zsidók királya?”

JÉZUS: „Magad mondod”

NARRÁTOR: Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a népnek:

PILÁTUS: „Nem találok semmiben bűnösnek ezt az embert.”

NARRÁTOR: De azok erősködtek:

NÉP1: „Tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egészen Judeáig.”

NARRÁTOR: Ennek hallatára Pilátus megkérdezte, hogy Galileába való-e. Amikor megtudta, hogy Heródes uralma alá tartozik, elküldte Heródeshez, aki azokban a napokban éppen Jeruzsálemben tartózkodott.

Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Régóta szerette volna látni, mert sokat hallott felőle, s remélte, hogy valami csodát tesz a jelenlétében. Sokat faggatta, de ő nem méltatta feleletre. A főpapok és az írástudók is odamentek, és hevesen vádolták. Heródes akkor udvarával együtt gúnyt űzött belőle. Csúfságból fehér ruhába öltöztette, aztán visszaküldte Pilátushoz. Ezen a napon Heródes és Pilátus jó barátok lettek; azelőtt ugyanis haragban voltak.

Pilátus ismét összehívta a főpapokat, a véneket és a népet, s így szólt hozzájuk:

PILÁTUS: „Elém vezettétek ezt az embert, mint a nép lázítóját. Jelenléteketben kihallgattam, de az ellene felhozott vádak közül nem találtam egyben sem vétkesnek. És Heródes sem, mert lám, visszaküldte hozzám. Láthatjátok, semmi olyat nem követett el, amiért halált érdemelne. Megfenyítem hát, és szabadon bocsátom.”

NARRÁTOR: Az ünnep alkalmával szabadon kellett bocsátania egy foglyot. Az egész nép akkor kiáltozni kezdett:

NÉP2: „Vesszen el! Bocsásd szabadon Barabást!”

NARRÁTOR: Barabást a városban történt fölkelés és gyilkosság miatt vetették börtönbe.

Pilátus ismét hozzájuk fordult, mert szabadon akarta bocsátani Jézust. De tovább ordítottak:

NÉP2: „Keresztre! Keresztre vele!”

NARRÁTOR: Harmadszor is megkérdezte:

PILÁTUS: „De hát mi rosszat tett? Semmi vétket nem találok, amiért halálra kellene ítélnem. Megfenyítem és szabadon bocsátom.”

NARRÁTOR: De azok nem tágítottak, hanem egyre elszántabban, egyre hangosabban kiáltozták, hogy feszítse keresztre.

Erre Pilátus úgy határozott, hogy enged követelésüknek. Szabadon engedte hát kérésükre azt, aki lázadás és gyilkosság miatt került börtönbe, Jézust meg kiszolgáltatta nekik akaratauk szerint.

Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.

Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. Jézus hozzájuk fordult és így szólt:

JÉZUS: „Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok! Inkább magatokat sirassátok és gyermekeiteket, mert jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani: Boldogok a magtalanok, és akik nem szültek és nem szoptattak. Akkor majd kiáltani fogják a hegyeknek: »Omoljatok ránk!« És a domboknak: »Takarjatok el!« Mert ha a zöldellő fával így tesztek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?"

NARRÁTOR: Két gonosztevőt is vittek vele, hogy kivégezzék őket.

Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott keresztre feszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikat balról.

Jézus pedig ezt mondta:

JÉZUS: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek."

NARRÁTOR: Ruháján sorsot vetve megosztottak.

A nép bámészkodott, a főtanács tagjai gúnyolódtak:

FŐTANÁCS: „Másokat megmentett -- mondták --, most mentse meg magát, ha ő a Messiás, az Isten választottja."

NARRÁTOR: Gúnyt űztek belőle a katonák is, odamentek, és ecettel kínálták:

KATONÁK: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!"

NARRÁTOR: Feje fölé görög, latin és héber nyelvű feliratot tettek:

TÁBLA: Ez a zsidók királya.

NARRÁTOR: Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta:

GONOSZTEVŐ1: „Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magadat és minket is."

NARRÁTOR: A másik rászólt:

GONOSZTEVŐ2: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi legalább tetteink méltó büntetését kapjuk. De ez semmi rosszat sem tett!"

NARRÁTOR: Aztán hozzá fordult:

GONOSZTEVŐ2: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz uralmodban."

NARRÁTOR: Ezt válaszolta neki:

JÉZUS: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban."

NARRÁTOR: A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. A nap elsötétedett, a templom függönye közepén kettéhasadt. Jézus ekkor hangosan felkiáltott:

JÉZUS: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet."

NARRÁTOR: E szavakkal kilehelte lelkét.

(Most térdre borulunk, és egy keveset csendben időzünk.)

NARRÁTOR: Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az Istent, s azt mondta:

SZÁZADOS: „Ez az ember valóban igaz volt."

NARRÁTOR: Az egész kíváncsi tömeg, amely összeverődött, a történetek láttán mellét verte és szétozlott. Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileából kísérték, távolabb állva nézték mindezt.

PAP: Ezek az Evangélium igéi!